

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 10Csp/138/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817211987
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Zajacová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2018:3817211987.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prievidzi sudkyňou JUDr. Katarínou Zajacovou v právnej veci žalobcu BENCONT COLLECTION, a.s. so sídlom v Bratislave, Vajnorská 100/A, IČO: 47 967 692, zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o. so sídlom v Bratislave, Martinčekova 13, IČO: 50 361 368 proti žalovanej C. B., nar. XX.X.XXXX, bytom N. I., o zaplatenie sumy 1.472,29 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 1.472,29 eur, zmluvné úroky a úroky z omeškania v celkovej sume 282,86 eur, úrok z omeškania za obdobie od 26.8.2014 do 31.5.2017 v sume 213,89 eur; 5,25 % ročný úrok z omeškania zo sumy 1.472,29 eur od 1.6.2017 do zaplatenia, poplatky v sume 47,14 eur, všetko v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku na účet SK94 8120 0000 0086 4801 6060, variabilný symbol 3670523678.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalobca má nárok na náhradu trov konania vo výške 80 %, ktoré je povinná nahradiť mu žalovaná s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 1.472,29 eur s príslušenstvom na základe zmluvy o úvere, dostupná pôžička č. 1360893265 zo dňa 14.11.2013 uzavretej medzi Poštovou bankou, a.s. so sídlom v Bratislave a žalovanou, ktorá predstavovala nesplatený úver v sume 1.472,29 eur, zmluvné úroky a úroky z omeškania v sume 1.535,62 eur vyčíslené ku dňu 31.5.2017, poplatky v sume 47,14 eur, 25,5,% ročný zmluvný úrok zo sumy 1.472,29 eur od 1.6.2017 do zaplatenia a 5,25 % ročný úrok z omeškania z hodnoty nesplateného úveru v sume 1.472,29 eur od 1.6.2017 do zaplatenia. Na trovách konania uplatnil zaplatený súdny poplatok v sume 88,- eur a trovy právneho zastúpenia.

2. Žalovaná zostala v súdnom konaní nečinná a k obsahu žaloby sa nevyjadрила. Nevyužila prostriedky procesnej obrany podľa § 149 CSP. Trovy konania neuplatnila.

3. Strany sporu a právny zástupca žalobcu sa na pojednávanie neustanovili. Žalobca neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnil a z dôležitého dôvodu ho odročiť nežiadal. Žalovaná predvolanie na pojednávanie na adrese bydliska uvedenej v REGOB neprevzala v odbernej lehote. Súd pri doručovaní písomnosti žalovanej postupoval podľa § 116 ods. 1, 2, 3 a § 106 ods. 1 písm. a/ CSP. Žalovaná neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnila a z dôležitého dôvodu ho odročiť nežiadala. Súd v súlade s ust. § 180 CSP vo veci konal a rozhodol v neprítomnosti strán sporu, s prihliadnutím na obsah spisu a vykonané dôkazy.

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením zmluvy o úvere, dostupná pôžička zo dňa 14.11.2013, predžalobnej výzvy zo dňa 8.8.2014, predčasného zosplatnenia úveru zo dňa 25.8.2014, fotokópií nedoručených zásielok žalovanej z čl. 43, 44 spisu, VOP Poštovej banky a.s., Sadzobníka poplatkov Poštovej banky a.s., predpisu splátok žalovanej, zmluvy o postúpení pohľadávok č. III/2017 zo dňa 13.6.2017, výpisu z úverového účtu žalovanej z čl. 16 spisu, písomného vyjadrenia žalobcu vo veci zo dňa 6.12.2017, nálezu ÚS SR PL.US11/2016-60 zo dňa 7.2.2018, ostatných listinných dôkazov v spise založených a zistil nasledovný skutkový stav:

5. Dňa 14.11.2013 Poštová banka, a.s. a žalovaná uzavreli zmluvu o úvere, dostupná pôžička č. 1360893265, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver v sume 1.500,- eur, ktorý sa zaviazala splácať v 72 mesačných splátkach po 44,62 eur splatných k 25. dňu v mesiaci s tým, že prvá splátka bola splatná dňa 25.12.2013 a posledná splátka bola splatná dňa 25.11.2019. Zmluvný úrok predstavoval 25,50% ročne. Celkom bola žalovaná povinná zaplatiť sumu 2.888,68 eur, z ktorej jej celkové náklady predstavovali sumu 1.388,68 eur. RPMN predstavovala 28,70% a priemerná RPMN 25,21%. Dňa 8.8.2014 banka žalovanej oznámila, že splácanie úveru je viac ako 3 mesiace v omeškaní a výška dlhu predstavuje sumu 337,44 eur. Súčasne bola upozornená na predčasné zosplatnenie úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Z dôvodu riadneho nesplácania úveru žalovanou banka ku dňu 25.8.2014 úver predčasne zosplatnila, čo žalovanej oznámila listom zo dňa 25.8.2014. Na splatenie úveru žalovaná poukázal sumu 45,- eur, z ktorej suma 2,62 eur bola započítaná na poplatky, suma 14,67 eur na zmluvné úroky a úroky z omeškania a suma 27,71 eur na úverovú istinu.

6. Dňa 13.6.2017 Poštová banka, a.s. a žalobca uzavreli zmluvu o postúpení pohľadávky č. III/2017, na základe čoho sa žalobca stal aktívne vecne legitimovanou stranou sporu.

7. Práva a povinnosti zmluvných strán z uzavretej zmluvy o úvere, dostupná pôžička č. č. 1360893265 zo dňa 14.11.2013 sa spravujú príslušnými ustanoveniami Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, v platnom znení.

8. Zákon č. 129/2010 Z.z. v znení neskorších predpisov upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa (§ 1 ods. 1).

9. Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi (§1 ods. 2).

10. Podľa § 2 písm. d/, g/, h/, i/, j/, l/ citovaného zákona, na účely tohto zákona sa rozumie

d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,

h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,

i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19,

j) úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru,

l) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

11. Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

12. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

13. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

14. Zhodnotením skutkového stavu dospel súd k právnomu názoru, že žaloba žalobcu je čiastočne dôvodná.

15. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že dňa 14.11.2013 Poštová banka, a.s. a žalovaná uzavreli zmluvu o úvere, dostupná pôžička č. 1360893265, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver v sume 1.500,- eur, ktorý sa zaviazala splácať v 72 mesačných splátkach po 44,62 eur splatných k 25. dňu v mesiaci s tým, že prvá splátka bola splatná dňa 25.12.2013 a posledná splátka bola splatná dňa 25.11.2019. Zmluvný úrok predstavoval 25,50% ročne. Celkom bola žalovaná povinná zaplatiť sumu 2.888,68 eur, z ktorej jej celkové náklady predstavovali sumu 1.388,68 eur. RPMN predstavovala 28,70% a priemerná RPMN 25,21%. Dňa 8.8.2014 banka žalovanej oznámila, že splácanie úveru je viac ako 3 mesiace v omeškaní a výška dlhu predstavuje sumu 337,44 eur. Súčasne bola upozornená na predčasné zosplatenie úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Z dôvodu riadneho nesplácania úveru žalovanou banka ku dňu 25.8.2014 úver predčasne zosplatnila, čo žalovanej oznámila listom zo dňa 25.8.2014. Na splatenie úveru žalovaná poukázala sumu 45,- eur, z ktorej suma 2,62 eur bola započítaná na poplatky, suma 14,67 eur na zmluvné úroky a úroky z omeškania a suma 27,71 eur na úverovú istinu.

16. Súd po oboznámení sa s obsahom úverovej zmluvy zo dňa 14.11.2013 nezistil obsahový rozpor zmluvy s § 9 ods. 1, 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, v platnom znení. Úverová zmluva obsahuje náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 citovaného zákona. V zmluve je jasne definované, za akých podmienok bol žalovanej úver poskytnutý a akým spôsobom ho bola povinná splácať.

17. Povinnosťou žalovanej je zaplatiť žalobcovi nesplatenú úverovú istinu v sume 1.472,29 eur, zmluvný úrok v sume 292,39 eur vyčíslený z nesplateného úveru do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, t.j. do 25.8.2014 po odpočítaní sumy 14,67 eur, ktorú žalobca započítal pomerne na zmluvný úrok a úrok z omeškania a poplatky v sume 47,14 eur predstavujúce poplatky za poisťovné v sume 7,86 eur, poplatky za upomienky v sume 9,96 eur a 24,90 eur, poplatok za upozornenie pred výzvou v sume 1,10 eur a poplatok za výzvu na splatenie úveru v sume 3,32 eur účtované podľa Sadzobníka poplatkov; v súlade s cit. ust. § 2 písm. d/, g/ Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, v znení neskorších predpisov.

18. V časti, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplata zmluvného úroku v sume 1.038,87 eur odo dňa nasledujúceho po predčasnom zosplatnení úveru, t.j. od 26.8.2014 do 31.5.2017 a od 1.6.2017 do zaplata vo výške 25,5% ročne zo sumy 1.472,29 eur, súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. V tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Krajského súdu Prešov č.k. 6Co/190/2014 zo dňa 30.6.2015, v odôvodnení ktorého konštatoval, že "aplikačná prax súdov sa otázkou priznania úrokov za úver po splatnosti pohľadávky a teda popri úrokoch z omeškania či iných sankciách už zaoberala. Najvyšší súd konštatoval cit.,, Odvolací súd v tejto súvislosti upozorňuje, že dohodnuté úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu (jeho splátok). Od splatnosti je dlžník v omeškani a musí platiť úroky z omeškania (§ 369 OBZ - uznesenie NS SR vo veci 4 Obo 143/98). V rozsudkoch súdov sa zmluvné dojednanie povinnosti platiť úroky popri úrokoch z omeškania označilo za obchádzanie zákonného pravidla zakotveného v § 517 ods. 2 OZ o administratívnom strope úrokov z omeškania (napr. rozsudok KS v Prešove vo veci 6Co 182/2011).

19. Nemali by byť pochybnosti, že za úver možno dohodnúť úroky a že možno dohodnúť aj obdobie na užívanie finančných prostriedkov (úverové obdobie). Zákon teda umožňuje dodávateľovi na určitú dobu užívanie finančných prostriedkov (úverové obdobie). Zákon teda umožňuje dodávateľovi na určitú dobu (do splatnosti) podľa jeho predstavy poskytnúť úver a vypýtať si za to dohodnuté úroky. Od začiatku sa prirodzene sledujú úroky na dohodnutú dobu, ktorej koniec završuje tzv. splatnosť úveru. Zo zákonom stanovených dôvodov (napr. nesplácanie úveru) má dodávateľ tiež právo splatnosť posunúť. Niet zákonného kogentného pravidla, podľa ktorého by dlžník mal povinnosť zo zákona platiť úroky popri úrokoch z omeškania. Ak úver nie je splatený po splatnosti, zákon priznáva za zadržovanie finančných prostriedkov sankcie či už zákonné (úroky z omeškania s kogentne stanoveným limitom) alebo zmluvné (napr. zmluvná pokuta).

20. Nikto asi nepochybuje o tom, že taký odklon od dispozície právnej normy, ktorý sleduje úroky popri úrokoch z omeškania či iných sankciách je v neprospech žalovanej. Ak by takejto dohody nebolo, zákon by umožňoval žalobcovi uplatniť po splatnosti sankcie úroky z omeškania pri pomerne novom pravidle o administratívnom strope na celkové sankcie zakotvenom v § 3a Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. „Ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi, sankcie za omeškание spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov nesmú spolu prevýšiť priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnenú podľa osobitného predpisu pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne nesmú prevýšiť trojnásobok úrokov z omeškania podľa tohto nariadenia vlády; za rozhodujúcu sa považuje ročná percentuálna miera nákladov pre obdobný typ spotrebiteľského úveru. Za sankcie podľa odseku 1 sa považujú úroky z omeškania, zmluvné pokuty a akékoľvek iné plnenia za omeškание spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov. Ak sankcie podľa odseku 1 dosiahnu výšku poskytnutých peňažných prostriedkov, následné sankcie za omeškание spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov nesmú prevýšiť úroky z omeškania podľa tohto nariadenia vlády.“

21. Odvolací súd sa stotožnil s tou časťou odôvodnenia NS ČR vo veci 33Odo 657/2005, v ktorej argumentuje, že úroky predstavujú odmenu (cenu) za „užívaní jistiny“ a úroky z omeškania sankciu. Nie však s názorom, že cena je neuzavretá kým sa úver celý nesplatí a že popri úrokoch z omeškania sú prípustné aj úroky. Cena musí byť jasne stanovená a uzavretá uplynutím úverového obdobia či už pôvodne dohodnutého alebo predčasne skončeného. Neuzavretá a otvorená môže byť len sankcia, ktorej výšku reguluje všeobecne záväzný predpis tak, aby nenadobudla neprimerané rozmery.

22. Predčasné zosplatnenie úveru predstavuje vo svojej povahe jednostranný sankčný právny inštitút, ktorý umožňuje veriteľovi zmenou záväzku požadovať jednorazové, okamžité vrátenie celej požičanej istiny. Teda podstatný rozdiel stavu výhody splátok a stavu jednorazového zosplatnenia úveru spočíva v tom, že veriteľ nemá nárok a spotrebiteľ nemá povinnosť vrátiť celú požičanú sumu naraz. Splácanie úveru v splátkach teda na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne (v splátkach) vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok.

23. Z dôvodov vysvetlených a uvedených vyššie, dohoda, podľa ktorej má spotrebiteľ popri úrokoch z omeškania prípadne ďalších sankciách platiť po splatnosti pohľadávky aj úroky za poskytnutie úveru do splatenia úveru spôsobuje značnú nerovnováhu ku škode spotrebiteľa, predstavuje značné zhoršenie postavenia spotrebiteľa oproti zákonnému pravidlu, ktoré chráni spotrebiteľa v úverových vzťahoch pred nadmerným navýšením dlhu oproti výške úveru. Je nepravdepodobné, že by spotrebiteľ takúto

dohodu individuálne vyjednal s dodávateľom, ktorý zaobchádza so spotrebiteľom čestne a rovnocenne (C-415/2011, AZIZ).

24. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd uzavrel, že niet kogentnej úpravy o úrokoch popri úrokoch z omeškania. Zákon reguluje úroky za úver bez časovej úpravy a preto dohoda o takýchto úrokoch je odklonom od dispozitívnej úpravy a je nielen v neprospech spotrebiteľa, ale vyvoláva hrubú nerovnováhu v neprospech slabšej zmluvnej strany. Na viac sa takáto dohoda dostáva do rozporu aj s ustanovením § 3a Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Odvolací súd sa preto stotožnil s prvostupňovým súdom o neplatnosti takejto dohody (o úrokoch popri úrokoch z omeškania) pre rozpor so zákonom (§39 a § 52 ods. 2 v spojení s § 517 ods. 2 OZ)."

25. Tak, ako vyplýva z vyššie citovaného právneho názoru Krajského súdu v Prešove a z obsahu uznesenia NS SR vo veci vedenej pod sp. zn. 4 Obo/143/1998 (dohodnuté úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu, od splatnosti je dlžník v omeškani a musí platiť úroky z omeškania) úroky popri úrokoch z omeškania sú nielen odklonom od zákona v neprospech žalovanej, ale vo svojich dôsledkoch odporujú aj kogentnému zákonnému pravidlu v § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Uplatnený úrok vo výške 25,5% ročne prevyšuje úrok z omeškania a pripustenie právneho názoru súbehu zmluvných úrokov popri úrokoch z omeškania (po splatnosti úveru) potenciálne umožňuje navýšenie dlhu nad skutočnú výšku poskytnutého úveru v rozpore s ust. § 3a ods. 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.. Pokiaľ je v Obchodných podmienkach pre úver dostupná pôžička v článku 6.4. (čl. 19) uvedené, že v prípade, ak sa úver stane predčasne splatným v zmysle bodu 6.2 OP, Poštovka je oprávnená úročiť nesplatenú istinu úveru zmluvnou úrokovou sadzbou vo výške stanovenej v Oznámení o úrokových sadzbách, a to od dátumu predčasnej splatnosti až do úplného splatenia zmluvného záväzku klienta voči Poštovke, súd s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a vyslovené právne názory NS SR a Krajského súdu Prešov považoval toto dojednanie za neplatné podľa § 39, § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Totožný právny názor zaujal napr. aj Krajský súd Trenčín v rozsudku č.k. 5Co/72/2015-84 zo dňa 1.7.2015 vo veci vedenej na Okresnom súde Prievidza sp. zn. 5C/79/2014, Okresný súd Prievidza v rozsudku č.k.7C/68/2014-107 zo dňa 28.10.2014, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu Trenčín zo dňa 10.2.2016. Súd poukazuje aj na rozhodnutie Ústavného súdu SR IV.ÚS 476/2012 zo dňa 18.9.2012, ktorý sa zaoberal rozhodnutiami Okresného súdu Prešov č.k. 29C/131/2011-127 z 23.11.2011 a Krajského súdu Prešov č.k. 1Co/30/2012-145 z 30.5.2012, vo vzťahu ku ktorým sťažovateľka namietala porušenie jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 47 ods. 3 Ústavy SR a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Konštatoval: " Ústavný súd SR v tejto súvislosti nezistil existenciu takých skutočností, ktoré by nasvedčovali tomu, že by namietané rozhodnutie krajského súdu bolo možné považovať za svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené, resp. za také, ktoré by popieralo zmysel práva na súdnu ochranu. Krajský súd sa stotožnil s podrobne odôvodneným právnym názorom okresného súdu, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo objasnil rozdiel, resp. vzťah medzi úrokmi z dohodnutého úveru a úrokmi z omeškania, ako aj otázku, prečo „zmluvný úrok vo výške 15,8 % ročne od 26. 8. 2009 do zaplatenia“ patrí sťažovateľke iba do splatnosti dlhu, a tiež výšku sumy (a štruktúru žalovanej čiastky) prislúchajúcej, resp. priznanej sťažovateľke, rozšíril vecnú argumentáciu na podporu správnosti odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu, opätovne poukazujúc na štandardnú obchodnoprávnu judikatúru v tejto oblasti. Súčasne sa tým vyrovnal aj s námietkami sťažovateľky, ktoré sú z veľkej časti totožné s tými, ktoré uplatnila aj na ústavnom súde. Tento výklad považuje ústavný súd za ústavne akceptovateľný. Ústavný súd vo svojej stabilnej judikatúre uvádza, že postup a rozhodnutie súdu, ktoré vychádzajú z aplikácie konkrétnej zákonnej procesnoprávnej úpravy, nemožno hodnotiť ako porušovanie základných práv a slobôd (I. ÚS 8/96, I. ÚS 6/97). Za porušenie základného práva pritom nemožno považovať neúspech v konaní. Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania, preto nie je možné považovať nevyhovenie návrhu v konaní pred všeobecným súdom za porušenie tohto práva (I. ÚS 3/97). Pretože ústavný súd nezistil príčinnú súvislosť medzi napadnutým rozsudkom krajského súdu č. k. 1Co/30/2012-145 z 30. mája 2012 a namietaným porušením základného práva sťažovateľky podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ako ani namietaným porušením čl. 47 ods. 3 ústavy, odmietol sťažnosť sťažovateľky podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde v tejto časti z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti."

26. Omeškanie žalovanej bolo posúdené podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka s poukazom na to, že právny vzťah založený medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou zmluvou o spotrebiteľskom úvere je potrebné považovať za občianskoprávny vzťah, kedy sa omeškanie dlžníka spravuje príslušnými ustanoveniami tohto zákona. Výška úroku z omeškania zodpovedá ust. § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., v platnom znení. Za obdobie omeškania do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, t.j. do 25.8.2014 je žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania v sume 5,14 eur po zohľadnení sumy 14,67 eur, ktorú žalobca započítal na dlžné zmluvné úroky a úrok z omeškania a špecifikoval v písomnom vyjadrení vo veci zo dňa 6.12.2017 založenom v spise na čl. 61, v ktorom vyčíslil zmluvný úrok a úrok z omeškania do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru jednou sumou 282,86 eur, od 26.8.2014 do 31.5.2017 je povinná zaplatiť úrok z omeškania v sume 213,89 eur a od 1.6.2017 vo výške 5,25% ročne z nesplatenej úverovej istiny v sume 1.472,29 eur.

27. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 2 CSP. Žalobca bol vo veci čiastočne úspešný, na základe čoho mu vznikol nárok na pomernú náhradu trov konania. Úspech žalobcu súd hodnotil 90%, jeho neúspech 10% (v časti uplatneného zmluvného úroku od predčasného zosplatenia úveru do zaplatenia). Čistý úspech žalobcu vo veci predstavuje 80%, čomu zodpovedá aj jeho nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie. Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje, písomne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu, Zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti.